

PROTOKÓŁ Z IX POSIEDZENIA PODKOMITETU DO SPRAW ROZWOJU PARTNERSTWA NA LATA 2021-2027

22.05.2025 r., online

W dziewiątym posiedzeniu Podkomitetu do spraw rozwoju partnerstwa na lata 2021-2027 (dalej: Podkomitet) wzięło udział 57 osób w tym 11 stałych członków i/lub zastępców Podkomitetu (lub osób z pisemnym upoważnieniem) reprezentujących stronę rządową, 18 reprezentujących stronę samorządową, 4 reprezentujących partnerów społecznych, 1 osoba reprezentująca partnerów gospodarczych, 8 reprezentujących społeczeństwo obywatelskie oraz 14 innych uczestników zgłoszonych do udziału w posiedzeniu przez członków/członkinie Podkomitetu. Do głosowania uprawnionych było 40 osób (w tym 9 upoważnionych osób) – lista osób biorących udział w posiedzeniu stanowi załącznik numer 2 do protokołu).

Obradom przewodniczył **pan Zygmunt Mierzejewski, Przewodniczący Podkomitetu**, który powitał zgromadzonych na kolejnym posiedzeniu Podkomitetu. Poinformował, iż jego przewodnictwo w Podkomitecie dobiega końca z dniem 30 czerwca br., a zgodnie z ustaloną kolejnością, funkcję przewodniczącego powinien objąć przedstawiciel strony samorządowej. Zwrócił się z apelem do strony samorządowej o wyznaczenie – w trybie wyjątkowym – jednego przedstawiciela do Prezydium Podkomitetu na okres jednego roku. Zwrócił się również do przedstawiciela partnerów gospodarczych, obecnego na posiedzeniu, o dołączenie ich przedstawiciela do Prezydium Podkomitetu. Następnie przedstawił propozycję obrad i poprosił o zgłoszenie uwag i propozycji uzupełnień do przesłanej przed posiedzeniem agendy spotkania. Wobec braku uwag, porządek obrad, stanowiący załącznik nr 1 do protokołu, został przyjęty w niezmienionej formie. Następnie pan Przewodniczący przeszedł do punktu pierwszego agendy posiedzenia.

1. Wsparcie dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego oraz partnerów społecznych ze środków EFS z programów regionalnych – przegląd informacji od Instytucji Zarządzających, dyskusja.

Pan Przewodniczący podziękował za przesłane odpowiedzi (Załączniki nr 3-18) poprosił przedstawicieli Instytucji Zarządzających ze wszystkich województw w kolejności alfabetycznej o zabranie głosu i przedstawienie po krótko informacji ze swojego regionu. Z uwagi na nieobecność przedstawiciela województwa dolnośląskiego i kujawsko-pomorskiego jako pierwsza głos zabrała przedstawicielka **województwa lubelskiego – Pani Izabela Gołębiowska, Urząd Marszałkowski Województwa**

Lubelskiego. Przedstawicielka instytucji poinformowała, że nabory dla organizacji pozarządowych realizowane są w formule konkurencyjnej – nie stosuje się tzw. naborów parasolowych. Dotychczas ogłoszono sześć naborów dedykowanych organizacjom społeczeństwa obywatelskiego i partnerom społecznym. Wskazała, że poziom dofinansowania wynosi maksymalnie 95% z czego 85% stanowi dofinansowanie UE a 10% środki Budżetu Państwa. Natomiast wkład własny Beneficjenta określono na poziomie 5%. Instytucje odpowiedzialne za wsparcie dedykowane budowaniu zdolności partnerów społecznych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego nie odnotowały istotnych problemów związanych z aplikowaniem o środki ze strony wnioskodawców. Instytucjami odpowiedzialnymi za nabory w zakresie wsparcia dla partnerów społecznych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego są Departament Wdrażania EFS oraz Wojewódzki Urząd Pracy w Lublinie. Dodatkowo przedstawicielka województwa lubelskiego poinformowała o planach utworzenia Centrum Obsługi Organizacji Społecznych (dalej: COOS) w regionie oraz o wsparciu szkoleniowo-doradczym organizowanym przez Instytucje Ogłaszające Nabór.. Odnosząc się do kwestii COOS Pani Izabela Gołębiowska poinformowała, że 23 kwietnia 2025 r. ogłoszono kolejny przetarg na świadczenie usługi COOS. Natomiast termin składania ofert upływa 27 maja 2025 r. czyli w przyszłym tygodniu. Obserwując liczbę odsłon na stronie Pani Izabela Gołębiowska stwierdziła, że jest zainteresowanie przetargiem na utworzenie COOS. Przedstawicielka Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubelskiego poinformowała, że COOS ma być usługą świadczoną przez podmiot zewnętrzny, przy pomocy której Województwo Lubelskie będzie nieodpłatnie wspierać partnerów społecznych oraz organizacje społeczeństwa obywatelskiego jako potencjalnych beneficjentów w aplikowaniu o środki w ramach Programu. Kończąc swoją wypowiedź przedstawicielka województwa lubelskiego powiedziała o planowanym do ogłoszenia zgodnie z harmonogramem naborze w ramach Działania 9.3 Wsparcie instytucji rynku pracy, który zakłada podnoszenie kwalifikacji, kompetencji pracowników podmiotów spełniających definicję partnerów społecznych oraz organizacji społeczeństwa obywatelskiego. W kontekście planowanych naborów Pani Izabela Gołębiowska poinformowała również o zainicjowanych przez Członków Komitetu Monitorującego Fundusze Europejskie dla Lubelskiego 2021-2027 zmianach w Programie polegających na uwzględnieniu wsparcia dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego w zakresie działań wspierających usługi społeczne w ramach celu szczegółowego 4 k). Nabór zostanie zaplanowany po uzyskaniu decyzji Komisji Europejskiej o przyjęciu zmienionego programu po przeglądzie śródk okresowym, zmianie SZOP, uwzględnieniu w harmonogramie naborów projektów i przyjęciu kryteriów wyboru projektów przez KM FEL.

Pani Ewa Kulik-Bielińska, Fundacja im. Stefana Batorego, poprosiła o przybliżenie informacji na temat przetargu na obsługę Centrum Obsługi Organizacji Społecznych w tym jakie są problemy, w związku z wyborem wykonawcy, dlaczego po raz kolejny ogłaszany jest przetarg.

Pan Sławomir Wittkowicz, Forum Związków Zawodowych, poprosił o doprecyzowanie, czy wspomniane Centrum Obsługi Organizacji Społecznych będzie dedykowane jedynie organizacjom pozarządowym, czy również partnerom społecznym.

Pani Izabela Gołębiowska wyjaśniła, że Centrum Obsługi Organizacji Społecznych będzie skierowane zarówno do partnerów społecznych, jak i organizacji pozarządowych. Obecnie trwa czwarty przetarg na wybór operatora. Poprzednie postępowania przetargowe zostały unieważnione. W pierwszym przetargu wpłynęła tylko jedna oferta – złożyła ją Fundacja Rozwoju Demokracji Lokalnej, jednak zaoferowana kwota znacznie przekraczała zakładany budżet. Drugi przetarg został unieważniony z dwóch powodów: rażąco niskiej ceny oraz niezgodności oferty z warunkami zamówienia. Ofertę złożyła również Fundacja Rozwoju Demokracji Lokalnej. Postępowanie w ramach trzeciego przetargu również zakończyło się unieważnieniem – przyczynami były zbyt wysoka wartość zamówienia w odniesieniu do Fundacji Rozwoju Demokracji Lokalnej oraz brak wniesienia wadium w wymaganym terminie przez Stowarzyszenie Lokalna Grupa Działania na Rzecz Rozwoju Gmin Powiatu Lubelskiego „Kraina wokół Lublina”.

Pan Maciej Kunysz, Stowarzyszenie EKOSKOP, zadał pytanie, czy jeżeli dopuszczana jest realizacja projektów o wartości poniżej 200 000 euro, to czy – zgodnie z art. 53 ust. 2 Rozporządzenia Ogólnego – stosowane są stawki ryczałtowe, kwoty ryczałtowe lub stawki jednostkowe. Dodał, że pytanie kieruje do wszystkich Instytucji Zarządzających. **Pani Izabela Gołębiowska** w odpowiedzi na zadane pytanie zapewniła, że są stosowane według obowiązujących przepisów prawa i poinformowała, że w przeprowadzonych do tej pory naborach nie było możliwości rozliczania wydatków za pomocą stawek jednostkowych i kwot ryczałtowych. Ponieważ wynikła bardzo ciekawa dyskusja pomiędzy partnerami spoza administracji z przedstawicielem administracji, **Pan Maciej Kunysz** zaapelował i złożył wniosek formalny aby na kolejnym posiedzeniu Podkomitetu wprowadzić do porządku obrad punkt dotyczący stosowania Art. 53 ust. 2 Rozporządzenia Ogólnego.

Pan Przewodniczący poprosił przedstawiciela regionu kujawsko-pomorskiego, który dołączył do spotkania o zabranie głosu.

Pan Piotr Bugajski, Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko-Pomorskiego poinformował, że w ramach organizacji społeczeństwa obywatelskiego zrealizowano dwa nabory: w działaniu 8.21 oraz 8.7. W naborze 8.21 mogły uczestniczyć organizacje pozarządowe i jednostki samorządu terytorialnego (JST). Złożono jeden wniosek – projekt Samorządu Województwa Kujawsko-Pomorskiego z partnerami społecznymi i dużymi NGO. Alokacje finansowe zostały niemal w pełni wykorzystane:

- 8.21 – ponad 4,5 mln zł (100%)
- 8.7 – ponad 2,2 mln zł (ok. 90%)

Poziom dofinansowania wynosił 95% (85% UE + 10% budżet państwa), 5% stanowił wkład własny. Przed ogłoszeniem naborów prowadzono szerokie konsultacje z NGO i partnerami społecznymi. Zgłoszono potrzebę jednego wspólnego projektu z partnerami. W toku spotkań (Komitety Monitorujące, grupy robocze) nie zgłoszono większych problemów, poza potrzebą spotkania pracodawców z instytucją ogłaszającą nabór.

Na koniec poinformował również, że zastosowano rozliczenie ryczałtowe w projektach poniżej 200 000 zł – w takich przypadkach koszty pośrednie są rozliczane ryczałtowo. Natomiast uproszczone formy kosztów bezpośrednich (w formie stawek jednostkowych lub kwot ryczałtowych) nie są realizowane.

Pan Sławomir Wittkowicz, Forum Związków Zawodowych, odniósł się do działania 8.7, podkreślając, że konkurs został rozstrzygnięty wyłącznie na korzyść organizacji pracodawców, bez uwzględnienia organizacji pracowniczych. Zaznaczył, że na dwóch KM apelował o zorganizowanie kolejnego naboru, ukierunkowanego na wzmocnienie potencjału organizacji pracowniczych. Dodatkowo, zwrócił się z prośbą do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Kujawsko-Pomorskiego o przekazanie pisemnej informacji dla członków Podkomitetu na temat efektów diagnozy potrzeb partnerów społecznych, jaka została przeprowadzona przed ogłoszeniem konkursu. Zaapelował o przekazanie tej informacji w formie pisemnej bezpośrednio do członków Podkomitetu w terminie nie przekraczającym 30 dni. Wskazał, że jego zdaniem brak uwzględnienia organizacji pracowniczych oraz postawa Instytucji Zarządzającej są nie do przyjęcia.

Pan Przewodniczący poprosił przedstawiciela Urzędu Marszałkowskiego Województwa Kujawsko-pomorskiego o przygotowanie takiej informacji i przekazanie do sekretariatu Podkomitetu. Poprosił przedstawiciela kolejnego województwa – lubuskiego o zabranie głosu.

Pani Agnieszka Zatorska, Zastępca Dyrektora Departamentu Instytucji Zarządzającej, Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego poinformowała, że w **regionie lubuskim** wsparcie zostało rozdzielone terytorialnie na utworzenie organizacji parasolowych – powstały centra wsparcia NGO osobno dla podregionu gorzowskiego i zielonogórskiego. Przeprowadzono dwa odrębne nabory: jeden dla podregionu gorzowskiego, drugi dla podregionu zielonogórskiego. W każdym naborze wpłynął jeden wniosek o dofinansowanie na pełnienie roli centrum wsparcia NGO. Obecnie oba projekty są na etapie oceny formalnej i merytorycznej. Poziom dofinansowania wynosi 95% (85% z Funduszu Spójności, 10% z budżetu państwa). Nie odnotowano problemów związanych z wykazywaniem wkładu własnego ani trudności w aplikowaniu. W zakresie wsparcia szkoleniowego, instytucja ogłaszająca nabór prowadzi szkolenia, a pracownicy są stale dostępni dla wnioskodawców. W odpowiedzi na pytanie o kolejne nabory, poinformowała, że na koniec 2025 roku planowany jest nabór na operatora/ów mini dotacji dla NGO.

Następnie głos zabrał przedstawiciel województwa łódzkiego **Pan Łukasz Chłędziński**, Wicedyrektor Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Łodzi, który opowiedział o działaniu 7.5 w **regionie łódzkim**, w którym ogłoszono dwa nabory:

- Dla NGO – pierwszy nabór (koniec 2023 r.) zakończył się negatywną oceną wszystkich 3 wniosków. Drugi (kwiecień 2024 r.) przyniósł 5 wniosków, wybrano 1 projekt – obecnie w realizacji (trwa rekrutacja fundacji).
- Dla partnerów społecznych – zakończony w kwietniu 2024 r., wpłynęło 8 wniosków, trwa ocena.

Poziom dofinansowania: 95% (85% UE, 10% budżet państwa, 5% wkład własny). Problemy z wkładem własnym i aplikowaniem nie były zgłaszane. Kolejne działania zależne będą od efektów trwających projektów, ale planowany jest nabór dla NGO w 2026 roku.

Pani Magdalena Łasak-Strutyńska, Zastępca Dyrektora Departamentu Rozwoju Regionu, Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego przedstawiła sytuacja w **regionie małopolskim**. W ramach programów regionalnych EFS+ wsparcie dla NGO i partnerów społecznych odbywa się głównie poprzez nabory, w których organizacje aplikują samodzielnie. Dotychczas nie realizowano projektów parasolowych ani grantowych, choć rozważano taką możliwość. Przeprowadzono jeden nabór (ok. 19 mln zł), z dużym zainteresowaniem, ale zróżnicowaną jakością wniosków – dofinansowano 16 projektów NGO. Nie udało się wykorzystać całej alokacji. Dofinansowanie wynosi

maksymalnie 95%, jednak NGO zgłaszają potrzebę pełnego pokrycia kosztów, co nie zostało jeszcze uwzględnione. Wnioskodawcy mają trudności z przygotowaniem wniosków, a region nie oferuje wsparcia doradczo-szkoleniowego poza spotkaniami informacyjnymi. Planowane są kolejne nabory z uproszczeniami procedur na jesieni 2025 roku.

Pani Magdalena Rylska, Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego przedstawiła sytuację w **regionie mazowieckim**. W programie Fundusze Europejskie dla Mazowsza 2021–2027 nie przewidziano naborów parasolowych ani grantowych. Organizacje pozarządowe i partnerzy społeczni mogą samodzielnie lub w partnerstwie ubiegać się o środki w ramach Działania 8.3 na wzmocnienie swojego potencjału. Dofinansowanie wynosi maksymalnie 95%, a wkład własny to minimum 5%. NGO zgłaszają trudności z aplikowaniem, mimo szkoleń i materiałów pomocniczych – choć jakość wniosków poprawia się w kolejnych naborach. Planowane są kolejne konkursy, z możliwymi uproszczeniami procedur. Są stosowane stawki ryczałtowe w zakresie do kosztów pośrednich, w projektach poniżej 200 000 złotych.

Pan Jacek Partyka, Dyrektor Departamentu Programowania Funduszy Europejskich, Urząd Marszałkowski Województwa Opolskiego, przedstawił sytuację w **województwie opolskim**. W województwie opolskim wsparcie NGO i partnerów społecznych w ramach FEO 2021–2027 realizowane jest przez nabory w działaniu 6.3, gdzie organizacje samodzielnie aplikują o środki na wzmocnienie swojego potencjału. Dotychczas przeprowadzono jeden nabór (12 wniosków, trwa ocena formalna), przy alokacji 4,3 mln PLN. Maksymalne dofinansowanie wynosi 95% (85% EFS+, 10% budżet państwa); 5% wkładu własny. Podobnie jak w innych województwach stawki ryczałtowe są stosowane w zakresie kosztów pośrednich. Mniej doświadczone NGO mają trudności z aplikowaniem, co wpływa na niskie zainteresowanie i jakość wniosków. Punkt Informacyjny Funduszy Europejskich zapewnia informację i wsparcie techniczne, a dodatkowe spotkania i działania Grupy roboczej ds. partnerstwa służą konsultacjom i dostosowywaniu programu. Planowany jest kolejny nabór, możliwe są uproszczenia.

Pan Przewodniczący poprosił o przesłanie informacji nt. istniejącej w województwie opolskim Grupie roboczej ds. partnerstwa jako przykładu dobrej praktyki.

Pani Agnieszka Dudzińska, Dyrektor Departamentu Europejskiego Funduszu Społecznego, Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego przedstawiła sytuację w **regionie podlaskim** dot. wsparcia

dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego. W województwie podlaskim wsparcie dla NGO realizowane jest poprzez projekt grantowy „Wzmocnienie roli i potencjału organizacji społeczeństwa obywatelskiego”. Beneficjentem projektu jest Departament Kultury i Dziedzictwa Narodowego UMWP. Granty (max. 100 tys. zł) będą przyznawane 44 organizacjom, bez wymogu wkładu własnego. Nabory (2 tury) planowane są w latach 2025–2026. Projekt obejmuje też spotkania informacyjne i działania doradcze w 4 subregionach. Nie przewidziano naborów, w których NGO aplikują samodzielnie poza tym projektem. **Pani Wioletta Dąbrowska**, Zastępca Dyrektora Departamentu Rozwoju Regionalnego, Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego, uzupełniła wypowiedź na temat wsparcia dla partnerów społecznych. Wojewódzki Urząd Pracy w Białymstoku przeprowadził 1 nabór, w którym partnerzy społeczni mogli samodzielnie ubiegać się o wsparcie. Złożono 2 wnioski, wybrano 1 projekt (85% alokacji). Dofinansowanie wynosi 95% kosztów. Nie zgłoszono problemów z wkładem własnym ani aplikowaniem. Jakość wniosków oceniona jako wysoka. WUP zapewnił spotkania informacyjne i indywidualne konsultacje. Kolejne nabory nie są planowane.

Pani Eulalia Chrzanowska, Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego, przedstawiła sytuację w **regionie podkarpackim**. Na Podkarpaciu wsparcie dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego i partnerów społecznych realizowane jest z FEP 2021–2027 bez mechanizmu grantowego. Przeprowadzono po jednym naborze w obu obszarach. Mimo umiarkowanego zainteresowania, wpłynęło 28 wniosków, 9 wniosków zostało odrzucone, a pomimo to organizacje społeczeństwa obywatelskiego zakontraktowały pełną alokację. Województwo wyszło naprzeciw zgłaszanym przez organizacje potrzebom i zmniejszyło wkład własny do poziomu 3% (poziom dofinansowania wynosi 97% - 87% UE i 10% budżet państwa). Jeśli chodzi o partnerów społecznych to zainteresowanie było niewielkie, wpłynęły 3 wnioski, nie zostanie wykorzystana alokacja przeznaczona na nabór, obecnie trwa etap wyboru projektów. Wkład własny partnerów społecznych wynosi 5% (poziom dofinansowania wynosi 95% - 85% UE i 10% budżet państwa). Planuje się zmiany sprzyjające mniejszym organizacjom i być może kolejne nabory.

Pan Maciej Kunysz, Stowarzyszenie EKOSKOP, wyraził szczególne podziękowania dla pracowników oraz Zarządu Urzędu Marszałkowego Województwa Podkarpackiego za dotychczasową współpracę z organizacjami zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego. Podkreślił, że otwartość, profesjonalizm i partnerskie podejście Urzędu są przykładem dobrej praktyki i mogą stanowić wzór dla innych jednostek samorządu terytorialnego.

Pani Agata Michałowska, Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego, przedstawiła sytuację w **regionie pomorskim**. W województwie pomorskim w ramach FEP 2021–2027 przeprowadzono 3 nabory dla NGO i partnerów społecznych, bez mechanizmu grantowego. Nabory umożliwiały zarówno samodzielne aplikowanie, jak i działania na rzecz innych organizacji. Wysokie zainteresowanie wśród NGO, umiarkowane wśród partnerów społecznych. Brak istotnych barier we wkładzie własnym, który jest na poziomie 5%, i w aplikowaniu. Nowe nabory możliwe w formule niekonkurencyjnej, jednak nie są jeszcze ujęte w harmonogramie.

Pani Elżbieta Wielg, Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”, pogratulowała Urzędowi Marszałkowski Województwa Pomorskiego wysokiej jakości wsparcia udzielanego organizacjom na wszystkich etapach procesu grantowego – zarówno na etapie składania wniosków, jak i ich późniejszej realizacji. Szczególnie doceniła dostępność i zaangażowanie pracowników Urzędu, którzy służą beneficjentom pomocą merytoryczną.

Pan Artur Potaczała, Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego, przedstawił sytuację w **regionie świętokrzyskim**. Wsparcie dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego i partnerów społecznych w ramach EFS+ odbywa się poprzez konkursowe nabory dla samodzielnych wnioskodawców – nie stosuje się mechanizmu grantowego ani naborów parasolowych. Dotychczas ogłoszono dwa nabory – w 2024 r. i trwający w 2025 r. Organizacje zgłaszały trudności z aplikowaniem, głównie ze względu na skomplikowaną dokumentację i brak doświadczenia, co wpływało na jakość składanych wniosków. Poziom dofinansowania wynosi 95%, wymagany jest wkład własny 5%, który bywa barierą. Województwo zapewnia wsparcie informacyjne i konsultacyjne, ale nie przewiduje uproszczeń ani kolejnych naborów przed rozstrzygnięciem obecnego konkursu.

Pani Agata Woźniak, Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego, przedstawiła sytuację w **regionie śląskim**. W województwie śląskim wsparcie dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego realizowane jest m.in. w ramach Działania 7.12 programu regionalnego. Przewidziano zarówno nabory konkurencyjne (dla projektów partnerskich obejmujących całe województwo), jak i niekonkurencyjne – w formie grantów (100% dofinansowania, bez wkładu własnego). Dodatkowo, organizacje mogą otrzymać wsparcie w ramach innych działań (np. 7.07, 7.09), gdzie możliwe jest przeznaczenie części budżetu (do 20%) na rozwój własnego potencjału. Poziom dofinansowania w większości działań wynosi 95%, wkład własny 5%, nie pojawiły się zgłoszenia, że wkład własny jest problemem. Problemy dotyczą m.in. obowiązku zabezpieczania umów przy

wysokich kwotach dofinansowania oraz niskiego poziomu kompetencji aplikacyjnych. Samorząd województwa zapewnia szkolenia i wsparcie doradcze, jednak ze względu na uruchomienie dużych projektów dot. rozwoju potencjału NGO, kolejne nabory w tym zakresie nie są obecnie planowane.

Pan Sławomir Wittkowicz, Forum Związków Zawodowych, zwrócił się z prośbą o wyjaśnienie przyczyn braku wniosków ze strony partnerów społecznych w danym naborze. Podniósł pytanie, co mogło leżeć u podstaw takiego stanu rzeczy oraz czy napotkano bariery formalne, informacyjne lub organizacyjne, które mogłyby wpłynąć na niskie zainteresowanie lub brak aktywności ze strony organizacji społecznych. Wskazał na potrzebę zidentyfikowania ewentualnych trudności, aby w przyszłości skuteczniej wspierać udział partnerów społecznych w procesie aplikowania o środki.

Pani Agata Woźniak zapewniła, że nie zna przyczyny dlaczego partnerzy społeczni nie aplikowali, jednak zapewniła, że kolejny nabór zostanie wydłużony, a jego promocja zostanie przeprowadzona z większym zaangażowaniem i skutecznością. Podkreśliła również gotowość Urzędu do współpracy z organizacjami społecznymi w celu zwiększenia ich udziału w przyszłych naborach. Wyraziła nadzieję, że tym razem będzie większe zainteresowanie naborem.

Pan Grzegorz Potrzebowski, Dyrektor Departamentu Polityki Regionalnej, Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego, przedstawił sytuację w **województwie wielkopolskim**. Wsparcie NGO i partnerów społecznych z EFS+ w ramach FEW 2021–2027 odbywa się poprzez konkursy bezpośrednie oraz dla większych podmiotów wspierających mniejsze organizacje. Nie stosuje się mechanizmu grantowego – wsparcie realizowane jest bezpośrednio przez beneficjentów. Dotychczas przeprowadzono dwa nabory – dofinansowano 10 projektów na łączną kwotę ponad 13 mln zł. Obecnie trwa kolejny nabór z alokacją 13,3 mln zł. Poziom dofinansowania wynosi do 95%, ale konieczność wkładu własnego bywa barierą – trwają rozmowy o jego zmniejszeniu z 5% do 1%. Województwo zapewnia szkolenia i doradztwo, a nowe nabory planowane są z uwzględnieniem uwag NGO, m.in. dotyczących uproszczeń formalnych.

Pani Justyna Bykowska-Berest, p.o. Kierownika Biura Europejskiego Funduszu Społecznego, Urząd Marszałkowski Województwa Zachodnio-Pomorskiego przedstawiła sytuację w **regionie zachodnio-pomorskim**. Wsparcie organizacji społeczeństwa obywatelskiego i partnerów społecznych z programu Fundusze Europejskie dla Pomorza Zachodniego 2021–2027 (EFS+) realizowane jest w ramach działania 6.16. Dla NGO przygotowano projekt grantowy (alokacja 5 mln zł, dofinansowanie 95%),

którego beneficjentem jest Urząd Marszałkowski. Granty (10–250 tys. zł) będą przyznawane konkurencyjnie

na działania wzmacniające potencjał organizacji i sieciowanie. Nabory ruszą w II połowie 2025 r. Dla partnerów społecznych planowany jest nabór konkurencyjny (30.06–31.07.2025) z alokacją ok. 964 tys. zł i 95% dofinansowaniem. Wsparcie obejmie m.in. rozwój kadry, przeciwdziałanie mobbingowi, rozwój instytucjonalny i współpracę międzysektorową. Zakresy wsparcia i procedury były konsultowane ze środowiskami NGO i partnerów społecznych.

Pan Przewodniczący podziękował wszystkim województwom za przesłane odpowiedzi (Załączniki nr 3-17) oraz za krótkie prezentacje przygotowane przez poszczególne regiony. Następnie otworzył dyskusję.

Głos w dyskusji zabrał **Pan Tomasz Musielski**, Wspólnota Robocza Związków Organizacji Społecznych WRZOS. Podziękował za organizację konsultacji przed ogłoszeniem naborów we wszystkich regionach, dzięki czemu organizacje miały szansę się wypowiedzieć i zaprezentować swój potencjał – co było bardzo ważne. Z drugiej strony podziękował zreszeniom, które włożyły dużo pracy w ten proces. W szczególności dziękuje takim organizacjom jak OFOP czy WRZOS oraz innym zreszeniom funkcjonującym w naszym otoczeniu, które przekonywały organizacje pozarządowe do zaangażowania się i wspólnego wypracowania najlepszych rozwiązań – zarówno dla małych, jak i dużych organizacji.

Wobec braku chętnych do zabrania głosu, Pan Przewodniczący przystąpił do realizacji kolejnego punktu porządku obrad.

2. Nowe ramy finansowe po 2027 roku – aktualny stan prac nad nową perspektywą finansową dla Polityki Spójności.

Pani Dyrektor Renata Calak, Dyrektor Departamentu Strategii, Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej rozpoczęła od prezentacji dotyczącej przebiegu debat na temat polityki spójności (Załącznik nr 18) oraz najnowszych faktów i aktualizacji w tym zakresie. Podkreśliła, że działania te są częścią prac prowadzonych przez stronę rządową na rzecz promocji polityki spójności, zarówno na forum krajowym, jak i międzynarodowym. Przypomniała, że na poprzednim posiedzeniu przedstawiono postulaty związane z utrzymaniem wysokiego budżetu dla polityki spójności oraz z umocnieniem jej pozycji w ramach architektury instrumentów europejskich. Wówczas omówiono również tzw. Kompas konkurencyjności, opublikowany przez Komisję Europejską

w styczniu, oraz komunikat Komisji dotyczący wieloletnich ram finansowych. W odniesieniu do ostatnich wydarzeń, Pani Dyrektor poinformowała, że miniony tydzień był wyjątkowo intensywny – w poniedziałek i wtorek odbyło się spotkanie Ministrów państw OECD (Organisation for Economic Co-operation and Development / Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju) odpowiedzialnych za politykę regionalną. Było to pierwsze tego typu wydarzenie zorganizowane przez Polskę w ramach członkostwa w OECD na szczeblu ministerialnym. Podczas spotkania omawiano m.in. sposoby wzmocnienia roli regionów w realizacji polityki regionalnej. Choć nie udało się przyjąć wspólnej deklaracji (z powodu stanowiska Stanów Zjednoczonych), wypracowano oświadczenie przewodniczącego, które wskazuje zalecane kierunki rozwoju polityki regionalnej państw OECD, z uwzględnieniem wymiaru terytorialnego oraz zasady wielopoziomowego zarządzania. Dzień później odbyło się nieformalne spotkanie Ministrów odpowiedzialnych za politykę spójności, wymiar terytorialny oraz sprawy miejskie. W jego trakcie udało się przyjąć wspólną deklarację obejmującą te trzy obszary, co – jak zaznaczyła Pani Dyrektor – jest sukcesem, zważywszy na wcześniejsze trudności z osiągnięciem konsensusu podczas polskiej prezydencji.

Równolegle Komisja Europejska opublikowała pakiet propozycji dotyczących zmian w polityce spójności, w tym zmiany w ramach tzw. mid-term review. Celem tych propozycji jest umożliwienie realizacji nowych priorytetów, takich jak innowacyjność, konkurencyjność, transformacja energetyczna, bezpieczeństwo, czy zarządzanie zasobami wodnymi. Pod koniec polskiej prezydencji zaplanowana jest również konferencja wysokiego szczebla z udziałem państw członkowskich i regionów przy wschodniej granicy Unii Europejskiej. Konferencja ta ma stanowić wyraz szczególnej troski o sytuację i potrzeby tych regionów. Pani Dyrektor wskazała również, że w marcu br. Rada przyjęła formalne konkluzje w zakresie polityki spójności, stanowiące wspólne stanowisko państw członkowskich przed publikacją pakietu legislacyjnego, zaplanowaną na lipiec. Zwróciła uwagę, że była to ostatnia okazja, aby wyrazić wspólne oczekiwania wobec Komisji Europejskiej w sprawie przyszłego budżetu i zasad polityki spójności, ponieważ kolejna prezydencja (duńska) nie przewiduje spotkania Ministrów na tak wysokim szczeblu. Podkreślono, że kluczowymi postulatami zawartymi w deklaracji są:

- utrzymanie zasad zarządzania dzielonego,
- wzmocnienie partnerstwa,
- odejście od centralizacji,
- uwzględnienie specyfiki państw członkowskich,
- zaangażowanie regionów i partnerów w programowanie, i wdrażanie polityki spójności.

Wskazano także na konieczność powiązania reform z odnowionym semestrem europejskim oraz na potrzebę uproszczeń i zwiększenia elastyczności mechanizmów wdrażania polityki. Szczególny nacisk położono na rozwój współpracy terytorialnej. Równocześnie Rumunia, we współpracy z 16 państwami członkowskimi, przygotowała wspólny dokument dotyczący aspektów budżetowych. Dokument ten również zawiera postulaty utrzymania silnego budżetu dla polityki spójności oraz dalszego stosowania PKB per capita jako głównego kryterium przy wyliczaniu środków.

Pani Dyrektor zaznaczyła, że wyzwaniem na najbliższy czas jest doprecyzowanie ogólnych zapisów zawartych w pakiecie legislacyjnym i przedstawienie polskiego stanowiska – zarówno w kontaktach z Komisją Europejską, jak i w polskim parlamencie. Trwają wewnętrzne konsultacje nad przyszłą strukturą programów operacyjnych, w tym nad definicją „reform” w kontekście polityki spójności. Podczas wczorajszego spotkania zaprezentowano także opinię Europejskiego Komitetu Regionów, zamówioną przez polską prezydencję. Opinia ta podkreśla znaczenie partnerstwa, wielopoziomowego zarządzania, utrzymania programów regionalnych oraz konieczność większego udziału władz lokalnych w procesach decyzyjnych. Wskazano również na potrzebę prowadzenia ocen wpływu terytorialnego zarówno w dokumentach unijnych, jak i krajowych.

Na zakończenie Pani Dyrektor poinformowała o przygotowaniach do wspomnianej konferencji wysokiego szczebla w Białowieży oraz wyraziła nadzieję, że postulaty przedstawione przez państwa członkowskie znajdą odzwierciedlenie w zapowiedzianym na lipiec pakiecie legislacyjnym.

Pan Przewodniczący podziękował Pani Dyrektor za prezentację i zaprosił do dyskusji.

Pierwszy w dyskusji głos zabrał **Pan Krzysztof Mrozek**, Związek Stowarzyszeń Polska Zielona Sieć. Na wstępie pogratulował osiągnięć, jakie udało się zrealizować w ramach prezydencji, zwłaszcza w zakresie wypełnienia politycznych zobowiązań. Podkreślił, że istotnym sukcesem prezydencji jest uwzględnienie polskiego stanowiska w konkluzjach Rady, co – jego zdaniem – zasługuje na szczególne uznanie. Następnie odniósł się do tzw. „pakietu kwietniowego”, wyrażając stanowisko, że społeczeństwo obywatelskie nie akceptuje sposobu procedowania przez Komisję Europejską, polegającego na zastosowaniu przyspieszonego trybu z pominięciem konsultacji społecznych. Zwrócił uwagę, że proponowane zmiany w rozporządzeniach są poważne i – w ocenie przedstawicieli zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego – kontrowersyjne, a brak konsultacji budzi uzasadniony sprzeciw. W dalszej części wypowiedzi zapytał o sposób krajowej koordynacji w obszarze polityki spójności, wskazując, że szerzej tematyką wieloletnich ram finansowych zajmuje się Kancelaria Prezesa Rady Ministrów (KPRM). Poprosił o doprecyzowanie, jak ten proces przebiega

na poziomie krajowym oraz jaka jest rola poszczególnych instytucji. Zaproponował również, aby na kolejne posiedzenie Podkomitetu rozważyć zaproszenie przedstawicieli instytucji odpowiedzialnych za szersze spektrum tematów związanych z wieloletnimi ramami finansowymi. Podkreślił, że organizacje pozarządowe – w tym działające w ramach ECoPP (Europejska Wspólnota Praktyki Partnerstwa), platform partnerstw i inni interesariusze – postulują rozszerzenie zasady partnerstwa w nowej perspektywie finansowej, tak aby była ona obowiązkowa również w kontekście krajowych planów. Na zakończenie zwrócił się do przedstawicieli Ministerstwa z prośbą o aktywne wspieranie działań na rzecz wdrażania rekomendacji dotyczących zasady partnerstwa, m.in. poprzez udział przedstawiciela Ministerstwa w pracach ECoPP.

Pani Małgorzata Lelińska, Konfederacja Lewiatan, wyraziła nadzieję, że stałym punktem w porządku obrad Podkomitetu będą aktualne informacje na temat przygotowań do nowej perspektywy finansowej. Zgłosiła również zapytanie dotyczące opinii Europejskiego Komitetu Regionów w sprawie roli i rozszerzenia polityki spójności. Zapytała, czy opinia ta jest dostępna oraz czy członkowie Podkomitetu mogliby ją otrzymać. W dalszej części wypowiedzi nawiązała do kwestii dokumentu planistycznego, który – jak zrozumiała – ma zastąpić dotychczas obowiązującą Umowę Partnerstwa. Wskazała, że Umowa Partnerstwa wyznaczała dotychczasowy obszar interwencji polityki spójności, natomiast planowany dokument może mieć szerszy zakres i obejmować także inne obszary. Zwróciła się do Pani Dyrektor z prośbą o krótkie doprecyzowanie tej kwestii – niezależnie od przedstawionej prezentacji – oraz o przedstawienie planów dotyczących kształtu i funkcji tego nowego dokumentu.

Pani Magdalena Łasak Strutyńska, Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego, odniosła się do kwestii planowanych zmian w ramach przeglądu śródkresowego i powiązanych z nimi wymogów dotyczących przeznaczenia części środków na nowe cele, zgodnie z propozycjami Komisji Europejskiej. Zaznaczyła, że wcześniejszy postulat mówiący o konieczności przeznaczenia 15% środków na nowe priorytety w zamian za uzyskanie dodatkowych benefitów oznaczałby w praktyce blokadę całej kwoty elastyczności. Podkreśliła, że taka sytuacja wiązałaby się z koniecznością zawieszenia lub rezygnacji z wielu konkursów zaplanowanych w obecnym okresie programowania, ponieważ środki objęte przeglądem musiałyby zostać przeorientowane zgodnie z nowymi rozporządzeniami. Zwróciła uwagę, że wiele środowisk podnosi, iż poziom 15% jest zbyt wysoki. W związku z tym zapytała, w jakim kierunku zmierną obecnie prace nad kompromisem w tej sprawie – w szczególności, czy możliwe jest obniżenie tego progu procentowego i na jakich warunkach państwa członkowskie mogłyby liczyć na dodatkowe wsparcie finansowe.

Pan Maciej Kunysz, Stowarzyszenie EKOSKOP, podziękował i dołączył się do gratulacji dla polskiej delegacji, podkreślając, że głos Polski w Brukseli jest słyszalny i brany pod uwagę. Jednocześnie zwrócił uwagę, że inne państwa członkowskie – a w szczególności ich rządy, samorządy regionalne oraz organizacje pozarządowe i partnerzy społeczni – w znacznie większym stopniu angażują się w działania nieformalne i lobbing, co wzmacnia ich pozycję. Zaznaczył, że warto silniej wykorzystywać potencjał polskich organizacji pozarządowych, regionów i partnerów społecznych oraz dążyć do większej spójności krajowego stanowiska. Wyraził przekonanie, że konieczne jest mocniejsze naciskanie na Komisję Europejską, aby przyszła perspektywa finansowa była bardziej korzystna dla Polski.

Pani Renata Calak podziękowała za wszystkie głosy – zarówno te doceniające pracę delegacji, jak i te krytyczne – podkreślając, że wszyscy obecni działają wspólnie na rzecz ważnej sprawy. Poinformowała, że prace związane z kształtowaniem stanowiska Polski rozpoczęły się już w listopadzie, jeszcze przed objęciem prezydencji, i obecnie koncentrują się na promowaniu uzgodnionych wcześniej postulatów w różnych formatach ministerialnych oraz międzyresortowych, nie tylko w obszarze polityki spójności, ale także w kontekście polityk miejskich i terytorialnych. Wskazała, że w działania promocyjne włączane są również środowiska akademickie. Zaznaczyła, że polityka spójności została zaprezentowana jako narzędzie przeciwdziałania tendencjom populistycznym – m.in. podczas prezentacji prof. Andrés Rodríguez-Pose na spotkaniu ministrów. Odniosła się również do współpracy z regionami, wskazując na organizację spotkania 28 kwietnia w Brukseli z udziałem regionów z Polski i innych krajów UE. Spotkanie, zorganizowane wspólnie z prof. Mahlerem i województwem wielkopolskim, miało na celu wymianę poglądów nt. reform. Mimo zaproszenia nie zgłosili się uczestnicy z polskich regionów – obecni byli jedynie prelegenci. Wyraziła podziękowanie dla pana Dyrektora Potrzebowskiego za współorganizację wydarzenia. Poinformowała, że celem resortu jest doprowadzenie do uwzględnienia wymiaru terytorialnego w głównych dokumentach strategicznych KE, wskazując m.in. na niedostateczne uwzględnienie tego aspektu w „Kompasie konkurencyjności”. Wskazała też, że nowy dokument planistyczny, który ma powstać w ramach polityki spójności, mógłby przypominać wcześniejszy Narodowy Plan Rozwoju. Ma on integrować różne fundusze w ramach zarządzania dzielonego i zapewniać jednolite zasady rozliczania efektów, i rezultatów. Odnosząc się do współpracy z KPRM, podkreśliła, że to Kancelaria Premiera odpowiada formalnie za negocjacje ws. wieloletnich ram finansowych. Jednocześnie zaznaczyła, że resort odpowiedzialny za politykę spójności aktywnie

uczestniczy w pracach i ma konkretną wizję reform, choć bywa w tych działaniach ograniczany. W związku z tym zachęciła do wspierania działań resortu poprzez kierowanie głosu także w stronę KPRM. Na koniec poinformowała, że kompromis będzie omawiany 24 maja na grupie i w tym kompromisie jest 10% próg procentowy.

Pan Magdalena Łasak-Strutyńska, Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego, odniosła się do wcześniejszej wypowiedzi, podkreślając, że nie należy utożsamiać konsultacji, o które wcześniej pytała, z odbytym w Brukseli spotkaniem. Zaznaczyła, że choć spotkanie to miało istotny wymiar międzynarodowy i zostało bardzo dobrze przygotowane, nie dotyczyło ono bezpośrednio konsultacji krajowych w sprawie planowania realizacji polityki spójności w Polsce. Dodała, że polskie regiony były tam dobrze reprezentowane – głównie przez trzech przedstawicieli z województwa pomorskiego – którzy, jak podkreśliła, „wiedzą, co mówią i mówią w naszym interesie”. W związku z tym nie było potrzeby gremialnego udziału wszystkich regionów. Zaznaczyła jednak, że wcześniej składano już do Pani Minister wniosek, aby rozpocząć rozmowy krajowe na temat planowania wdrażania przyszłej polityki spójności – niezależnie od tego, że nie ma jeszcze ostatecznego kształtu WRF ani decyzji politycznych. W jej ocenie, skoro ministerstwo sygnalizuje posiadanie pomysłów na krajowy plan i reformy, należy jak najszybciej rozpocząć dialog krajowy – zarówno z regionami, jak i innymi partnerami.

Pani Renata Calak odniosła się do zgłaszanego przez uczestników zainteresowania aktywnym udziałem w pracach nad przyszłym kształtem polityki spójności. Zaproponowała, aby partnerzy – w tym szczególnie przedstawiciele regionów – potraktowali to jako swego rodzaju „zadanie domowe” i przygotowali własne propozycje dotyczące reform oraz nowej architektury planowanego dokumentu krajowego. Zaznaczyła, że ministerstwo jest w tym momencie bardzo obciążone pracami związanymi z finalizacją prezydencji, jednak liczy na kontynuację dyskusji po jej zakończeniu. Wyraziła nadzieję, że partnerzy – zarówno regionalni, jak i pozostali – będą w stanie przedstawić swoje konkretne pomysły i postulaty, które wzbogacą dalsze prace nad przyszłą strukturą wdrażania polityki spójności. Pan Przewodniczący podziękował za dyskusję i zaprosił Pana Piotra Frączaka do prezentacji kolejnego punktu porządku obrad.

3. Projekt Uchwały w sprawie zmiany przepisów w Ustawie z dnia 28 kwietnia 2022 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2021–2027 (tzw. „Ustawa Wdrożeniowa”) w zakresie

umożliwienia członkom Komitetów Monitorujących (dalej: KM) spoza administracji udziału w posiedzeniach – prezentacja, dyskusja, głosowanie.

Pan Piotr Frączak, Ogólnopolska Federacja Organizacji Pozarządowych, wskazał na problem zgłaszany przez niektórych członków reprezentujących partnerów administracji w komitecie, którzy – mimo że formalnie są delegowani przez organizacje – mają trudności z uzyskaniem zwolnienia z pracy na czas uczestnictwa w posiedzeniach. Zaznaczył, że choć może się to wydawać przypadkiem jednostkowym, sytuacja ta wymaga rozwiązania systemowego. W związku z tym przedstawił propozycję uchwały, która odnosi się do zapisów ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie – w szczególności do przepisu zobowiązującego pracodawcę do umożliwienia udziału członka rady w posiedzeniach, przy zapewnieniu odpowiedniego mechanizmu rekompensaty kosztów. Wyjaśnił, że intencją uchwały jest wystąpienie przez Podkomitet z propozycją do Pani Minister o podjęcie stosownych działań w tym zakresie. Podkreślił, że projekt uchwały został wcześniej udostępniony członkom Podkomitetu, przeszedł konsultacje, a wszystkie zgłoszone uwagi zostały uwzględnione w jego finalnej wersji. Na zakończenie zaprosił chętnych do zabrania głosu w dyskusji nad uchwałą.

Pan Grzegorz Żmuda, Zastępca Dyrektora Departamentu Koordynacji Wdrażania Funduszy Unii Europejskiej, Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej, wyraził – w imieniu swojej instytucji – negatywne stanowisko wobec proponowanej zmiany. Podkreślił, że w ocenie instytucji propozycja ta ingeruje w rynek pracy w Polsce, które znajdują się poza zakresem kompetencji MFIPR.

Pan Adrian Pokrywczyński, Związek Powiatów Polskich, zaznaczył, że nie jest przeciwnikiem proponowanej uchwały, jednak podniósł wątpliwość co do uprawnienia Podkomitetu do formułowania postulatów o charakterze legislacyjnym. Wyraził obawę, że proponowane rozwiązanie może nadmiernie ingerować w stosunki pracy, wykraczając poza standardowe regulacje. W związku z tym zapowiedział wstrzymanie się od głosu, jednocześnie zwracając uwagę na możliwe konsekwencje takiego podejścia.

Pan Sławomir Wittkowicz, Forum Związków Zawodowych, zwrócił się z pytaniem o dalszy tryb procedowania uchwały – czy miałyby ona zostać skierowana do Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, czy może bezpośrednio do Prezesa Rady Ministrów. Podkreślił, że nie ma wątpliwości co do zasadności rozwiązania zgłaszanego przez organizacje pozarządowe problemu, jakim jest brak

mechanizmu refundacji kosztów uczestnictwa w pracach KM. Jednocześnie zaznaczył, że należy zachować ostrożność w zakresie kompetencji Podkomitetu, na co zwracali uwagę także przedstawiciele instytucji wdrażających. Zasugerował, że skuteczniejszym rozwiązaniem mogłoby być potraktowanie uchwały jako stanowiska, które poszczególni uczestnicy Podkomitetu mogliby wykorzystać do indywidualnego wystąpienia z wnioskiem do właściwych organów o podjęcie działań legislacyjnych. Zakończył stwierdzeniem, że problem jest realny i istotny – szczególnie w odniesieniu do osób zaangażowanych w prace KM nie jako pracownicy organizacji, lecz np. jako wolontariusze – i należy szukać skutecznych sposobów jego rozwiązania.

Pani Małgorzata Lelińska, Konfederacja Lewiatan, zaznaczyła, że w pełni popiera potrzebę uporządkowania kwestii związanych z uczestnictwem w pracach KM, jednak wyraziła wątpliwość co do zaproponowanego rozwiązania, które – jej zdaniem – wkracza w obszar regulowany przepisami Kodeksu Pracy. Z perspektywy pracodawcy zwróciła uwagę, że propozycja może skutkować zróżnicowanym traktowaniem członków KM, w zależności od tego, czy realizują oni swoje obowiązki w ramach stosunku pracy, czy poza nim. W sytuacji, gdy dana osoba wykonuje obowiązki członka KM w ramach swojego etatu, przepisy o refundacji kosztów uczestnictwa prawdopodobnie nie znajdą zastosowania. W efekcie mogłaby powstać sytuacja podwójnego systemu wsparcia, co budzi potrzebę dalszej refleksji. Jednocześnie podkreśliła, że nie jest przeciwna samemu rozwiązaniu, a wręcz popiera konieczność wsparcia osób zaangażowanych, zwłaszcza tych działających poza ramami etatu. Zwróciła również uwagę, że w szerszym kontekście należałoby rozważyć temat finansowego wsparcia udziału w pracach KM, jako istotny element systemowy.

Pan Maciej Kunysz, Stowarzyszenie EKOSKOP, podkreślił konieczność uporządkowania dyskusji oraz odniósł się do wcześniej zgłoszonych wątpliwości dotyczących zakresu kompetencji Podkomitetu w kontekście proponowanej uchwały. Nie zgodził się z opinią, jakoby Podkomitet miał przekraczać swoje kompetencje, wskazując, że nie formułuje postulatów legislacyjnych, lecz jedynie wskazuje potrzebę podjęcia działań przez Panią Minister. Przywołał doświadczenia z prac nad Ustawą o działalności pożytku publicznego i wolontariacie z 2003 roku, gdzie podobne wątpliwości również były zgłaszane. Zaznaczył, że wówczas również przyjęto rozwiązanie dające organizacjom możliwość realnego uczestnictwa w dialogu publicznym, co stało się trwałym elementem systemu. Obecna propozycja – inspirowana tamtą ustawą – ma na celu analogiczne uporządkowanie zasad uczestnictwa członków KM. Dodał, że ostateczna decyzja, czy rozwiązanie zostanie wprowadzone do Ustawy wdrożeniowej, czy do Kodeksu Pracy, należy do Pani Minister. Zaznaczył również, że nie jest to

rozwiązanie kosztowne – na co wskazuje praktyka Rady Działalności Pożytku Publicznego – i może być finansowane ze środków PT. Na zakończenie podkreślił, że istotą proponowanego rozwiązania jest zapewnienie neutralności kosztowej

dla pracodawców i uniknięcie sytuacji, w których pracownicy uczestniczący w pracach KM byłiby zmuszeni do wykorzystywania urlopów bezpłatnych lub na żądanie, co wiąże się z dodatkowymi kosztami organizacyjnymi. Zachęcił członków Podkomitetu do rozważenia propozycji jako sprawdzonego i funkcjonującego od 20 lat rozwiązania, które może zostać skutecznie zaadaptowane.

Pani Magdalena Łasak-Strutyńska, Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego, wyraziła wątpliwości dotyczące poziomu szczegółowości proponowanej uchwały. Zgodziła się, że warto czerpać z rozwiązań zawartych w Ustawie o działalności pożytku publicznego i wolontariacie, jednak zaznaczyła, że regulacje dotyczące funduszy europejskich rządzą się inną logiką i wymagają odrębnego podejścia. Zwróciła uwagę, że status samorządu województwa, Instytucji Zarządzającej oraz organizacji pozarządowych jest zróżnicowany, co wpływa na trudności w jednoznacznym określeniu, kto miałby ponosić koszty refundacji. W związku z tym zaproponowała, aby Podkomitet ograniczył się do zasygnalizowania problemu i ogólnego wskazania potrzeby jego rozwiązania, bez formułowania konkretnych przepisów czy rozwiązań prawnych, które powinny zostać wypracowane przez właściwe instytucje. Podkreśliła również konkretny problem związany z zapisami uchwały – m.in. punkt 12, który mówi o zwrocie wynagrodzenia z budżetu państwa, z części pozostającej w dyspozycji Instytucji Zarządzającej. Wskazała, że w przypadku PT nie są to środki z budżetu państwa, co czyni taki zapis niewykonalnym w praktyce.

Pan Krzysztof Mrozek zabrał głos w obronie projektu uchwały, zachęcając członków Podkomitetu do jej przyjęcia. Odnosząc się do podnoszonych wcześniej zastrzeżeń, że projekt może być zbyt szczegółowy, zauważył, że w wielu spotkaniach z decydentami – zarówno z przedstawicielami ministerstw, jak i Komisji Europejskiej – często pojawia się oczekiwanie, by partnerzy przedstawiali konkretne propozycje, a nie jedynie ogólne postulaty o „poprawę sytuacji”. Wskazał, że uchwała stanowi właśnie taką konkretną propozycję, pokazującą kierunek i sposób rozwiązania realnego problemu, który – jak zauważył – wszyscy uznają za wymagający interwencji. Wyraził przekonanie, że przekazanie uchwały do ministerstwa spowoduje, iż jej treść zostanie przeanalizowana i ewentualnie dostosowana przez służby prawne resortu, zanim zostanie podjęta dalsza decyzja o działaniach legislacyjnych. Podkreślił, że przyjęcie uchwały to krok do przodu, pozwalający kontynuować dialog z ministerstwem w oparciu o gotowy materiał. Natomiast zrezygnowanie

z jej przyjęcia oznaczałoby powrót do punktu wyjścia i dalsze poszukiwanie rozwiązań bez konkretnych podstaw. Na zakończenie wyraził nadzieję, że członkowie Podkomitetu zdecydują się poprzeć tę inicjatywę.

Pan Tomasz Musielski podkreślił, że wiele organizacji pozarządowych nie zatrudnia pracowników na etacie, lecz opiera swoją działalność na pracy wolontariuszy. W takiej sytuacji niemożliwe jest formalne delegowanie pracownika do udziału w KM, co w praktyce utrudnia reprezentację trzeciego sektora w tych gremiach. Zwrócił uwagę, że nierealne jest organizowanie wszystkich posiedzeń KM po godzinie 18:00, gdyż spotykałoby się to zapewne ze sprzeciwem ze strony administracji publicznej. Jednocześnie przypomniał, że w przypadku społecznych gremiów to często właśnie urzędnicy odmawiają udziału w spotkaniach organizowanych w godzinach popołudniowych, co ogranicza możliwości udziału przedstawicieli NGO, którzy sami w ciągu dnia wykonują inną pracę zarobkową. Wypowiadający zaznaczył, że głos organizacji pozarządowych powinien być słyszalny i należy zapewnić realne możliwości uczestnictwa w KM. Przywołał przykład ustawy o działalności pożytku publicznego, która reguluje udział przedstawicieli NGO w radach pożytku i umożliwia refundację kosztów udziału pracodawcy. Podsumowując, wyraził przekonanie, że niezależnie od ostatecznego kształtu zapisów legislacyjnych, problem ten wymaga rozwiązania. Zaapelował o kontynuację prac nad zaproponowanym mechanizmem, podkreślając, że trudność udziału przedstawicieli NGO w pracach KM jest realnym i poważnym wyzwaniem systemowym.

Pan Sławomir Wittkowicz, Forum Związków Zawodowych, zauważył, że kwestia zwolnienia pracownika z zachowaniem prawa do wynagrodzenia w celu udziału w pracach KM jest rozwiązaniem już znanym w polskim porządku prawnym, m.in. w ustawie o działalności pożytku publicznego i wolontariacie, i nie powinno być traktowane jako wykraczające poza możliwe mechanizmy wdrażania. Odniósł się również do stosowania zasady *lex specialis* w ustawie wdrożeniowej, wskazując, że taka konstrukcja jest możliwa i uzasadniona. Zgodził się z wcześniej podniesioną uwagą dotyczącą zapisu o „budżecie państwa” – zauważając, że Instytucje Zarządzające dysponują środkami publicznymi, a nie bezpośrednio budżetem państwa, co wymaga jedynie dopracowania terminologii, a nie porzucenia całej propozycji. Podkreślił, że kluczowe są dwa pytania: czy po stronie władzy publicznej istnieje realna wola rozwiązania tego problemu, oraz – jeśli tak – jakiego mechanizmu należy użyć. Oceniał, że jeśli istnieje gotowość po stronie rządu, to można wypracować skuteczne i zgodne z prawem rozwiązanie, nawet jeśli obecna propozycja nie jest jeszcze

idealna. Przypomniał, że członkowie Podkomitetu, jako środowisko zaangażowanych społeczników, nie powinni rezygnować z prób wpływania na rzeczywistość tylko dlatego, że coś wydaje się trudne. Dodał, że oczekuje się, iż władze centralne – we współpracy z Ministrem Funduszy i Polityki Regionalnej – zaproponują alternatywne rozwiązanie, jeśli obecna koncepcja wzbudza wątpliwości. Jednak ignorowanie problemu jest – jego zdaniem – równoznaczne z tym, że organizacjom pozarządowym mówi się: „możecie uczestniczyć, ale musicie sami znaleźć środki na to uczestnictwo”. Podkreślił, że środki z PT powinny być dostępne także dla przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, a nie wyłącznie dla urzędów. Zwrócił również uwagę, że organizacje pozarządowe i partnerzy społeczni stanowią 1/3 składu KM, co powinno znaleźć odzwierciedlenie w realnym dostępie do narzędzi umożliwiających ich skuteczne i równe uczestnictwo.

Pani Elżbieta Wielg, Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”, wskazała, że podobne rozwiązania, jak te proponowanej w uchwale, funkcjonują już w innych obszarach życia publicznego, np. w przypadku ławników, którzy są zwalniani z pracy w celu pełnienia swojej funkcji w sądzie. Jej zdaniem, analogiczny mechanizm może i powinien zostać zastosowany w odniesieniu do członków KM. Zwróciła uwagę, że jeśli zasada partnerstwa ma być stosowana realnie, a nie jedynie formalnie, to konieczne jest zapewnienie każdemu członkowi KM warunków do rzeczywistego udziału w pracach tego gremium – nie tylko w posiedzeniach, ale również w warsztatach, często odbywających się online. Podkreśliła, że nawet w przypadku udziału online, pracownik nie może uczestniczyć w takich działaniach bez zgody pracodawcy, jeśli nie wykonuje ich w ramach swojego podstawowego zatrudnienia. To oznacza, że konieczne jest uporządkowanie tej sytuacji systemowo. Uznała za słuszne, że Podkomitet proponuje konkretne rozwiązanie, nawet jeśli nie jest ono idealne. W jej opinii to obowiązkiem strony rządowej jest teraz dokonanie oceny prawnej i podjęcie decyzji co do dalszych kroków. Rolą Podkomitetu jest natomiast zasygnalizowanie problemu i przedstawienie propozycji – dokładnie tak, jak często oczekują tego ministerstwa: „dajcie konkretny pomysł, do którego można się odnieść”. Wskazała również, że niepotrzebne jest tworzenie barier wewnątrz Podkomitetu – nadszedł czas, by wykonać krok naprzód. Jej zdaniem, uchwała powinna zostać poddana pod głosowanie, co pozwoli wszystkim uczestnikom określić swoje stanowisko. Jeśli uzyska większość, należy nadać jej formalny bieg – niezależnie od tego, jak zostanie później ukształtowana prawnie.

Pan Adrian Pokrywczyński, Związek Powiatów Polskich, ponownie zabrał głos w dyskusji i zaznaczył, że omawiany problem nie dotyczy wyłącznie kwestii finansowych dla pracodawcy, ale również

rozwiązań organizacyjnych, które mogą być trudne do wprowadzenia, zwłaszcza w sytuacji, gdy obecność pracownika w danym czasie jest istotna z punktu widzenia funkcjonowania zakładu pracy. Odnosząc się do przywoływanych wcześniej przykładów, takich jak Rada Działalności Pożytku Publicznego, wskazał, że w jego ocenie KM mają inny charakter – ich znaczenie jest większe, ponieważ odnoszą się bezpośrednio do realizacji polityki spójności i funkcjonowania ustroju społeczno-gospodarczego w Polsce. Z tego względu trudno traktować je na równi z innymi ciałami opiniodawczo-doradczymi. Zgodził się z wcześniejszą wypowiedzią jednej z uczestniczek, że KM powinien wskazać kierunek działań, niekoniecznie wchodząc w szczegółowe zapisy legislacyjne. W jego opinii można by w uchwale zapisać, że jednym z możliwych rozwiązań jest nowelizacja ustawy, np. Ustawy wdrożeniowej – z sugestią kierunku zmian, ale bez literalnego formułowania konkretnych przepisów, co pozostawiłoby przestrzeń decydentom do opracowania odpowiedniego mechanizmu.

Pan Rafał Dymek, Polska Fundacja im. Roberta Schumana, zaznaczył, że choć rozumie pojawiające się wątpliwości dotyczące zaproponowanych mechanizmów rozwiązania problemu, to jednocześnie apelował o zrozumienie perspektywy osób, których ten problem bezpośrednio dotyczy. Podkreślił, że dla tych osób wielokrotne dyskusje i zgłaszane zastrzeżenia – mimo powszechnego uznania, że problem istnieje – mogą być frustrujące i demotywujące. Zwrócił uwagę, że to już trzecie posiedzenie podkomitetu, podczas którego podejmowany jest ten temat. Przypomniał, że po poprzednich dyskusjach została powołana grupa robocza, jednak nie zaobserwowano realnej aktywności ze strony osób zgłaszających wątpliwości – nikt nie przedstawił alternatywnych rozwiązań, mimo wcześniejszych deklaracji. Stwierdził, że obecna propozycja nie przesądza o ostatecznym kształcie przepisów, ale apeluje do Ministerstwa o zainicjowanie procesu legislacyjnego. Podkreślił, że Podkomitet nie jest organem stanowiącym prawo – jego rolą jest zwracanie uwagi na konkretne problemy i proponowanie kierunków ich rozwiązania. Zgodził się z wcześniejszą sugestią, by w uchwale doprecyzować, że przedstawiona koncepcja jest jedną z możliwych propozycji, pozostawiając administracji publicznej pole do wypracowania najlepszego rozwiązania. W jego opinii dalsze blokowanie inicjatywy na tym wczesnym etapie może prowadzić do trwałego zaniechania rozwiązania realnego problemu, który – jak sam zauważył – jest powszechnie uznawany za istotny. Zakończył apelując o przyjęcie uchwały i nadanie sprawie dalszego biegu.

Pani Ewa Kulik-Bielińska, Fundacja im. Stefana Batorego, podkreśliła, że właśnie Podkomitet ds. rozwoju partnerstwa jest odpowiednim miejscem, by zajmować się kwestią zaproponowanych zmian – ponieważ jego główną rolą jest identyfikowanie problemów związanych z realizacją zasady

partnerstwa. Zwróciła uwagę, że wskazywany problem dotyczy wielu organizacji pozarządowych, które w dużej mierze opierają się na pracy wolontariuszy i osób działających społecznie. Brak mechanizmu umożliwiającego formalne zwalnianie tych osób z obowiązków zawodowych w celu uczestniczenia, w pracach KM stanowi istotną barierę w skutecznej realizacji zasady partnerstwa. Odpowiadając na wcześniejsze pytania i zastrzeżenia, zaznaczyła, że rozwiązanie nie wymaga zmian w Kodeksie Pracy, ponieważ dotyczy konkretnych struktur – KM – które funkcjonują w ramach polityki spójności i Ustawy wdrożeniowej. Tego typu rozwiązania, jak wskazała, zostały już częściowo wdrożone w niektórych programach poprzez odpowiednie wykorzystanie środków Pomocy Technicznej (dalej: PT). Jej zdaniem mechanizm zwrotu wynagrodzenia pracodawcy może i powinien być sfinansowany właśnie z tych środków. Wyraziła niezrozumienie dla zgłaszanych przez część członków Podkomitetu zastrzeżeń co do formy zaproponowanej uchwały, zwłaszcza że – jak przypomniiała – w przeszłości Podkomitet wielokrotnie przyjmował uchwały zawierające konkretne postulaty legislacyjne. Zaznaczyła, że nie chodzi o narzucenie obowiązującego przepisu prawa, ale o wskazanie problemu i zaproponowanie możliwego, konkretnego rozwiązania, które może być przedmiotem dalszej analizy prawnej i decyzji ze strony Ministerstwa. W związku z uwagami dotyczącymi redakcji zapisów, zgłosiła poprawkę do punktu 12 proponowanej uchwały: „wynagrodzenie to będzie zwracane pracodawcy ze środków PT, których dysponentem jest Instytucja Zarządzająca”. Na zakończenie zaznaczyła, że uchwała powinna zostać poddana głosowaniu, ponieważ spełnia swoją rolę – wskazuje realny problem, prezentuje jedno z możliwych rozwiązań i kieruje postulat do właściwego organu – Ministerstwa, które ma kompetencje do inicjowania zmian w ustawie wdrożeniowej.

Pan Grzegorz Żmuda, Zastępca Dyrektora Departamentu Koordynacji Wdrażania Funduszy Unii Europejskiej, Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej, zwrócił się z pytaniem do autorów projektu uchwały, czy analizowali oni zgodność proponowanych rozwiązań z przepisami prawa unijnego, w szczególności z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z 24 czerwca 2021 r., ustanawiającym przepisy wspólne dotyczące funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, tzw. kodeksu partnerstwa. Wskazał na artykuł 8 ust. 2 tego rozporządzenia, który mówi, że: *„Państwa członkowskie zapewniają, aby partnerzy byli najbardziej reprezentatywnymi, właściwymi zainteresowanymi stronami oraz aby byli nominowani jako właściwie umocowani przedstawiciele, z uwzględnieniem ich kompetencji, zdolności do aktywnego uczestnictwa oraz odpowiedniego poziomu reprezentacji”*. W jego ocenie przytoczony przepis wyraźnie wskazuje, że to państwo członkowskie ponosi odpowiedzialność za dobór partnerów posiadających realną

zdolność do aktywnego uczestnictwa, a nie za tworzenie systemowych warunków umożliwiających taką partycypację, jak np. obowiązek zwolnienia z pracy w celu uczestnictwa, w pracach KM. Zaznaczył, że treść prowadzonej dyskusji wskazuje na odwrotną sytuację – że niektórzy reprezentanci organizacji pozarządowych nie mają realnej możliwości aktywnego uczestnictwa z powodu braku formalnych mechanizmów umożliwiających ich zwolnienie z obowiązków zawodowych. Jego zdaniem może to wskazywać na niezgodność postulowanego podejścia z duchem i literą przepisów unijnych, które wymagają, by do KM powoływać takich partnerów, którzy już na etapie nominacji są zdolni do aktywnego uczestnictwa – a nie wymagają tworzenia odrębnych regulacji, które mają im to umożliwić. Zapytał, czy ta kwestia była w ogóle przedmiotem analizy przez projektodawców uchwały.

Pani Elżbieta Wielg, Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”, podkreśliła, że członkowie KM podejmują decyzje o istotnym znaczeniu, dlatego kluczowe jest zapewnienie im realnych warunków do wykonywania powierzonych funkcji, niezależnie od tego, na jakiej podstawie prawnej zostali powołani. W jej ocenie dyskusja o tym, z której ustawy wynikają ich mandaty, jest wtórna wobec potrzeby zapewnienia ich efektywnego uczestnictwa. Zwróciła uwagę, że w jej odczuciu część argumentacji przeciwko proponowanemu rozwiązaniu ma charakter sztucznego przerostu formalizmu, przypominającego kiedyś określaną mianem „falandyzacji prawa”. Jej zdaniem obecna dyskusja zaczyna abstrahować od realnych problemów, z jakimi mierzą się organizacje pozarządowe – zwłaszcza te działające w oparciu o wolontariat, których przedstawiciele nie są w stanie uczestniczyć, w posiedzeniach KM z powodu braku formalnych mechanizmów zwolnienia z obowiązków zawodowych w macierzystych zakładach pracy. Przywołała również niepokojące przypadki z przeszłości, w których osoby aktywne w KM były odwoływane lub celowo niezwalniane przez pracodawców z udziału w ich pracach, często pod wpływem nacisków środowisk lokalnych. W jej ocenie są to patologiczne zjawiska, które wprost zagrażają zasadzie partnerstwa i równości głosu w KM. Zaznaczyła, że sama reprezentuje organizację, która nie ma problemu z delegowaniem swoich przedstawicieli (NSZZ „Solidarność”), ale rozumie i solidaryzuje się z mniejszymi organizacjami opartymi na pracy społecznej. Wskazała, że właśnie dla ochrony takich podmiotów należy wdrożyć rozwiązanie, które ureguluje kwestię udziału członków KM i ich zwalniania z pracy na czas udziału w posiedzeniach. Zakończyła apelem, aby Podkomitet – zgodnie ze swoim mandatem – przedstawił konkretne rozwiązanie, nawet jeśli wymaga ono późniejszego dopracowania. Wyraziła sprzeciw wobec dalszego przedłużania debaty,

wskazując, że problem jest znany, trwały i wymaga natychmiastowych działań, a nie kolejnych rund proceduralnych rozważań.

Pani Małgorzata Lelińska, Konfederacja Lewiatan, podziękowała wszystkim członkom Podkomitetu za zabranie głosu oraz za ponowne przedstawienie argumentów – nawet jeśli część z nich była już wcześniej omawiana. Zaznaczyła, że dla niej osobiście to powtórzenie było bardzo cenne i pomocne w lepszym zrozumieniu zagadnienia. Odniosła się również do kwestii poprawek do projektu uchwały. Wyraziła przekonanie, że nie należy wprowadzać istotnych zmian tuż przed głosowaniem, aby nie podważać jakości procesu. Jednocześnie zaakceptowała zgłoszoną poprawkę dotyczącą źródła finansowania (zmiana zapisu na "ze środków Pomocy Technicznej instytucji zarządzającej"), uznając ją za uzasadnioną. Na zakończenie zwróciła uwagę na kluczowy element dalszej procedury: sposób przekazania uchwały do Ministerstwa Funduszy i Polityki Regionalnej. Podkreśliła, że w komunikacji do Pani Minister należy jasno zaznaczyć, iż uchwała stanowi propozycję rozwiązania, a nie zamknięty, niepodlegający zmianie dokument. Wskazała, że Podkomitet deklaruje gotowość do dalszej pracy nad tą propozycją – zarówno w aspekcie prawnym, jak i organizacyjnym. Zaapelowała, by uchwała nie została odrzucona wyłącznie z powodu ewentualnych wątpliwości co do jej obecnej formy legislacyjnej, lecz by traktować ją jako punkt wyjścia do dalszych analiz i prac, których celem powinno być realne rozwiązanie zgłaszanego problemu.

Pani Agnieszka Zatorska, Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego, zwróciła uwagę na konieczność weryfikacji zapisu punktu 12 uchwały pod kątem kwalifikowalności kosztów, które miałyby być pokrywane ze środków PT. Podkreśliła, że zgodnie z obowiązującymi zasadami, wydatki finansowane z PT muszą spełniać wymogi kwalifikowalności. Przypomniała, że np. w przypadku wynagrodzeń pracowników instytucji zaangażowanych w realizację programów unijnych, ich kwalifikowalność jest uzasadniona m.in. odpowiednim opisem stanowiska lub zakresem obowiązków, w którym wskazuje się udział danej osoby w działaniach objętych PT (np. w ujęciu procentowym: 100% lub 50%). W związku z tym zadała pytanie, jakie dokumenty mogłyby pełnić rolę uzasadnienia kwalifikowalności wydatków, o których mowa w uchwale, jeżeli dotyczyłyby np. refundacji wynagrodzenia pracownika oddelegowanego do prac KM, ale niebędącego formalnie zatrudnionym w instytucji wdrażającej. Zwróciła uwagę na potrzebę wyjaśnienia tej kwestii, zanim zostanie przyjęte rozwiązanie, które potencjalnie może budzić wątpliwości przy rozliczaniu środków.

Pan Przewodniczący podziękował za dotychczasowe głosy w dyskusji i poprosił pana Piotra Frączaka o podsumowanie.

Pan Piotr Frączak odniósł się do wcześniejszych pytań i wątpliwości dotyczących umocowania prawnego proponowanego rozwiązania. Podkreślił, że podjęto próbę konsultacji tej kwestii w kontekście ryczałtów z PT – chciano uzyskać informację, czy proponowany mechanizm mógłby być uznany za kwalifikowalny i możliwy do realizacji w ramach istniejących instrumentów finansowych. Wskazał, że niestety – jak się okazało – sekretariat nie uznał tego zagadnienia za problem wymagający formalnego zapytania w ramach Komitetu Monitorującego Pomoc Techniczna dla Funduszy Europejskich, co jego zdaniem jest osobnym, istotnym problemem i wymagać będzie dalszego zajęcia się tą kwestią na przyszłość. Zgłaszający zaznaczył, że zdaje sobie sprawę, iż przedstawione rozwiązanie może nie być doskonałe, jednak przypomniał, że na poprzednim posiedzeniu zapadła decyzja o powołaniu zespołu roboczego, który miał umożliwić dopracowanie tej propozycji. Każdy z członków miał możliwość włączenia się w prace nad treścią uchwały – finalna wersja została przygotowana na bazie tych wspólnych działań. Na zakończenie zgłaszający poinformował, że przedstawia uchwałę w obecnym kształcie do głosowania, z naniesioną wcześniej poprawką dotyczącą sformułowania o źródle finansowania („ze środków Pomocy Technicznej, których dysponentem jest instytucja zarządzająca”), i zachęcił członków Podkomitetu do jej przyjęcia.

Pan Przewodniczący zgodził się na zaproponowane zmiany i poprosił o edycję projektu Uchwały nr 9 w sprawie zmiany przepisów w Ustawie z dnia 28 kwietnia 2022 r. o zasadach realizacji programów, w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2021–2027 (tzw. „Ustawa Wdrożeniowa”), w zakresie umożliwienia członkom KM spoza administracji udziału w posiedzeniach. Następnie wyświetlono propozycję Uchwały i przystąpiono do jej głosowania. W głosowaniu wzięty udział 34 osoby uprawnione do głosowania. 10 osób głosowało za przyjęciem Uchwały, 4 osoby głosowały przeciw, 20 osób wstrzymało się od głosu.

W efekcie Uchwała nr 9 w sprawie zmiany przepisów w Ustawie z dnia 28 kwietnia 2022 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2021–2027 (tzw. „Ustawa Wdrożeniowa”), w zakresie umożliwienia członkom KM spoza administracji udziału, w posiedzeniach, stanowiąca załącznik nr 19 do niniejszego protokołu, została przyjęta większością głosów.

4. Inne sprawy i wolne wnioski:

Pani Agnieszka Luck, Ogólnopolska Federacja Organizacji Pozarządowych poinformowała, że w ramach Podkomitetu została już podpisana umowa na wykonanie analizy dotyczącej zasady partnerstwa. Wykonawca ma 60 dni na opracowanie tej analizy. Wyniki prac zostaną zaprezentowane na jednym z kolejnych posiedzeń, planowanym na wrzesień lub październik. Przypomniała także o terminach najbliższych posiedzeń:

3–4 września – posiedzenie stacjonarne w Lublinie

15 października – posiedzenie online

17–18 listopada – posiedzenie wyjazdowe w terenie, miejsce zostanie jeszcze potwierdzone

Pani Ewa Kulik-Bielińska, Fundacja im. Stefana Batorego, przypomniała, że Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej zbiera do 24.05 propozycje zagadnień do Ewaluacji realizacji zasady partnerstwa w okresie 2021-2027, którą planuje w najbliższym czasie zlecić.

Pan Maciej Kunysz, Stowarzyszenie EKOSKOP, zauważył(a), że część generatorów oraz platform używanych do obsługi składania i rozliczania wniosków nie działa poza granicami Polski. Choć nie jest to duży problem dla większości użytkowników, stanowi utrudnienie dla osób często podróżujących służbowo. W związku z tym zgłosił prośbę o zweryfikowanie, czy w tych systemach nie jest aktywne zabezpieczenie blokujące dostęp użytkownikom spoza Polski. Jeżeli takie ograniczenie istnieje, proponuje rozważyć jego wyłączenie przynajmniej dla krajów Unii Europejskiej. Byłoby to bardzo pomocne i ułatwiłoby pracę użytkownikom działającym w międzynarodowym środowisku.

Pani Małgorzata Lelińska, Konfederacja Lewiatan, zwróciła uwagę na praktyczne wyzwanie, które pojawiło się w kontekście funkcjonowania KM programy regionalne. Wskazała, że zgodnie z Ustawą wdrożeniową, to organizacja reprezentatywna jest podmiotem delegującym członka do składu KM. Tymczasem w praktyce to regionalne struktury tej organizacji – posiadające odrębność operacyjną – organizują udział w KM, przygotowują konsultacje, stanowiska, a także uczestniczą w głosowaniach. Działania te nie są bezpośrednio zarządzane przez centralę, a raczej koordynowane na zasadzie partnerskiej współpracy. Problem pojawił się w momencie, gdy w niektórych regionach uruchomiono możliwość wsparcia działań KM w formie konsultacji lub ekspertyz, finansowanych w ramach ryczałtów PT. Formalnie jednak umowy związane z tym wsparciem musiałyby podpisywać centrala – co z perspektywy organizacji jest rozwiązaniem nieefektywnym i utrudniającym realne wykorzystanie tych środków. Regionalne struktury są bezpośrednio zaangażowane w prace KM i odpowiadają za nie

w praktyce, dlatego powinny mieć możliwość samodzielnego korzystania ze środków wsparcia – za zgodą i w porozumieniu z centralą. Podkreśliła, że taka bariera formalna może doprowadzić do niewykorzystania dostępnych środków nie z powodu ich zbędności, ale ze względu na nieadekwatny mechanizm wdrażania. Choć obecnie nie została jeszcze zgłoszona konkretna propozycja legislacyjna, postulowała rozważenie zmian, które umożliwiłyby regionalnym strukturom reprezentatywnych organizacji korzystanie z ryczałtów pomocy technicznej bez konieczności zawierania umów wyłącznie przez centralę.

Pan Sławomir Wittkowicz, Forum Związków Zawodowych, odniósł się do poruszonego problemu związanego z relacją między centralami organizacji a ich strukturami regionalnymi w kontekście przepisów ustawy wdrożeniowej. Wskazał, że w przypadku Forum nie występują problemy z delegowaniem przedstawicieli do KM, ponieważ procedury są jasno określone i działają sprawnie. Zwrócił jednak uwagę na inny przykład, obrazujący nadmierną formalizację. W jednym z województw instytucja zarządzająca zażądała, aby umowę użyczenia sprzętu (laptopa) dla członka KM podpisała szefowa centrali związkowej – mimo że dotyczyło to konkretnej osoby działającej lokalnie, w imieniu organizacji. Sprawa ta wymagała przygotowania licznych opinii prawnych, które miały wyjaśnić, że odpowiedzialność za korzystanie ze sprzętu powinna być przypisana konkretnemu użytkownikowi, a nie centralnej strukturze organizacji. Podkreślił, że takie sytuacje pokazują potrzebę większej elastyczności i stosowania zdrowego rozsądku, ponieważ zbyt sztywne interpretacje formalne mogą prowadzić do nieefektywności, niepotrzebnego obciążania centralnych struktur i w praktyce utrudniać udział partnerów społecznych w pracach KM.

Pan Przewodniczący podziękował za udział w posiedzeniu.

Na tym zakończono 9. posiedzenie Podkomitetu.

Przewodniczący Podkomitetu ds. rozwoju

partnerstwa na lata 2021-2027

Zygmunt Mierzejewski

Załączniki:

Załącznik nr 1 – Porządek obrad

Załącznik nr 2 – Lista osób biorących udział w VIII posiedzeniu Podkomitetu do spraw rozwoju partnerstwa na lata 2021-2027

Załącznik nr 3 – odpowiedzi IZ woj. dolnośląskiego

Załącznik nr 4 – odpowiedzi IZ woj. kujawsko-pomorskiego

Załącznik nr 5 – odpowiedzi IZ woj. lubelskiego

Załącznik nr 6 – odpowiedzi IZ woj. lubuskiego

Załącznik nr 7 – odpowiedzi IZ woj. łódzkiego

Załącznik nr 8 – odpowiedzi IZ woj. małopolskiego

Załącznik nr 9 – odpowiedzi IZ woj. mazowieckiego

Załącznik nr 10 – odpowiedzi IZ woj. opolskiego

Załącznik nr 11 – odpowiedzi IZ woj. podkarpackiego

Załącznik nr 12 – odpowiedzi IZ woj. podlaskiego

Załącznik nr 13 – odpowiedzi IZ woj. pomorskiego

Załącznik nr 14 – odpowiedzi IZ woj. śląskiego

Załącznik nr 15 – odpowiedzi IZ woj. świętokrzyskiego

Załącznik nr 16 – odpowiedzi IZ woj. wielkopolskiego

Załącznik nr 17 – odpowiedzi IZ woj. zachodniopomorskiego

Załącznik nr 18 – Prezentacja – Nowe ramy finansowe po 2027 roku aktualny stan prac nad nową perspektywą finansową dla polityki spójności

Załącznik nr 19 – Uchwała nr 9 w sprawie zmiany przepisów w Ustawie z dnia 28 kwietnia 2022 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2021–2027 (tzw. „Ustawa Wdrożeniowa”) w zakresie umożliwienia członkom Komitetów Monitorujących spoza administracji udziału w posiedzeniach

Załącznik nr 1 – Przyjęty porządek obrad

1. Wsparcie dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego oraz partnerów społecznych ze środków EFS z programów regionalnych – przegląd informacji od Instytucji Zarządzających, dyskusja.
2. Nowe ramy finansowe po 2027 roku – aktualny stan prac nad nową perspektywą finansową dla Polityki Spójności.
3. Projekt Uchwały w sprawie zmiany przepisów w Ustawie z dnia 28 kwietnia 2022 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2021–2027 (tzw. „Ustawa Wdrożeniowa”) w zakresie umożliwienia członkom Komitetów Monitorujących spoza administracji udziału w posiedzeniach – prezentacja, dyskusja, głosowanie.
4. Inne sprawy i wolne wnioski.

Załącznik nr 2 – Lista osób biorących udział w IX posiedzeniu Podkomitetu do spraw rozwoju partnerstwa na lata 2021-2027

Osoby reprezentujące stronę rządową:

1. Pani Renata Calak – Dyrektor Departamentu Strategii, Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej
2. Pani Agnieszka Kapciak – Zastępca Dyrektora Departamentu Strategii, Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej
3. Pani Dorota Błaszko – Naczelnik Wydziału Umowy Partnerstwa, Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej
4. Pani Małgorzata Złotkowska – Główny specjalista w Wydziale Umowy Partnerstwa, Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej
5. Pani Anna Świebocka – Zastępca Dyrektora Departamentu Programów Wsparcia Innowacji i Rozwoju, Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej
6. Pani Maria Ślesik – Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej (z pisemnym upoważnieniem członkini p. Małgorzaty Wierzbickiej)
7. Pani Anna Tołubińska – Zastępca Dyrektora Departamentu Programów Infrastrukturalnych, Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej
8. Pan Tomasz Kot – Rzecznik Funduszy Europejskich, Biuro Ministra, Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej
9. Pani Agata Ludwiniak - radca, Departament Zrównoważonej Gospodarki , Ministerstwo Rozwoju i Technologii
10. Pani Iwona Miziołek – Główny Urząd Statystyczny (z pisemnym upoważnieniem p. Dominiki Rogalińskiej)
11. Pani Agata Głowczyńska – Ministerstwo Zdrowia (z pisemnym upoważnieniem p. Joanny Rytel-Szczęsnej)

Osoby reprezentujące stronę samorządową:

1. Pani Dorota Sawicka – Wydział Zarządzania Programami Regionalnymi w Departamencie Zarządzania Funduszami Europejskimi dla Kujaw i Pomorza, Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko-Pomorskiego (z pisemnym upoważnieniem p. Michała Hellera)
2. Pani Izabela Gołębiowska – p.o. Kierownika Oddziału Monitoringu i Ewaluacji w Departamencie Zarządzania Programami Regionalnymi, Urząd Marszałkowski Województwa Lubelskiego (z pisemnym upoważnieniem p. Piotra Budyńczuka)

3. Pani Agnieszka Zatorska – Zastępca Dyrektora Departamentu Instytucji Zarządzającej, Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego
4. Pan Zbigniew Gwadera – Dyrektor Departamentu Fundusze Europejskie dla Łódzkiego 2027, Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego
5. Pani Magdalena Łasak-Strutyńska – Zastępca Dyrektora Departamentu Rozwoju Regionu, Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego
6. Pani Magdalena Ryłska – Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego (z pisemnym upoważnieniem p. Marcina Wajdy)
7. Pan Jacek Partyka – Dyrektor Departamentu Programowania Funduszy Europejskich, Urząd Marszałkowski Województwa Opolskiego
8. Pani Eulalia Chrzanowska - Kierownik w Oddziale programowania w zakresie Europejskiego Funduszu Społecznego w Departamencie Zarządzania Regionalnym Programem Operacyjnym, Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie (z pisemnym upoważnieniem p. Wojciecha Magnowskiego)
9. Pani Wioletta Dąbrowska - Zastępca Dyrektora Departamentu Rozwoju Regionalnego, Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego
10. Pan Paweł Tomaszewski – Departament Programów Regionalnych, Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego
11. Pani Agata Woźniak – Kierownik Referatu koordynacji EFS i zasad horyzontalnych, Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego
12. Pan Artur Potaczała – Zastępca Dyrektora Departamentu Wdrażania Europejskiego Funduszu Społecznego, Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego (z pisemnym upoważnieniem p. Renaty Janik)
13. Pan Tomasz Janusz – Zastępca Dyrektora Departamentu Inwestycji i Rozwoju, Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego
14. Pan Michał Kurzawski – Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Regionalnej, Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego
15. Pani Dorota Korenicka-Zabad – p.o. Kierownika Biura do spraw Koordynacji Instrumentów Wsparcia, Urząd Marszałkowski Województwa Zachodniopomorskiego
16. Pan Marek Orszewski – Zastępca Dyrektora Wydziału Zarządzania Strategicznego, Urząd Marszałkowski Województwa Zachodniopomorskiego
17. Pani Bernadeta Krzysztofik – Dyrektor Wydziału Funduszy Europejskich, Urząd Miasta Lublina
18. Pan Adrian Pokrywczyński – Ekspert Związku Powiatów Polskich, Związek Powiatów Polskich

Osoby reprezentujące partnerów społecznych:

1. Pan Zygmunt Mierzejewski – Przewodniczący Komisji Gospodarki i Systemu Ekonomicznego, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
2. Pan Sławomir Wittkowicz – Forum Związków Zawodowych
3. Pani Małgorzata Lelińska - Dyrektorka Departamentu Funduszy Unijnych i Edukacji Cyfrowej, Konfederacja Lewiatan
4. Pani Elżbieta Wielg – ekspertka w Biurze Programów Europejskich, Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”

Osoby reprezentujące partnerów gospodarczych:

1. Pan Marek Szczepański – Polska Izba Gospodarcza w Siedlcach (z pisemnym upoważnieniem p. Zenona Chodowiec)

Osoby reprezentujące społeczeństwo obywatelskie:

1. Pani Ewa Kulik-Bielińska – członkini Zarządu Fundacji im. Stefana Batorego
2. Pani Karolina Dreszer-Smalec – Prezeska Zarządu Ogólnopolskiej Federacji Organizacji Pozarządowych
3. Pan Piotr Frączak – Koordynator Programu Rzecznictwa Krajowego, Ogólnopolska Federacja Organizacji Pozarządowych
4. Pan Tomasz Musielski – Wspólnota Robocza Związków Organizacji Społecznych WRZOS
5. Pan Krzysztof Mrozek – Związek Stowarzyszeń Polska Zielona Sieć
6. Pani Elżbieta Szadzińska – Związek Stowarzyszeń Polska Zielona Sieć
7. Pan Maciej Kunysz – Stowarzyszenie EKOSKOP
8. Pan Rafał Dymek – Polska Fundacja im. Roberta Schumana

Pozostali uczestnicy posiedzenia:

1. Pani Ewa Adamczak – Ogólnopolska Federacja Organizacji Pozarządowych
2. Pan Piotr Bugajski – Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko-Pomorskiego
3. Pan Łukasz Chłędziński – Wicedyrektor Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Łodzi
4. Pani Agnieszka Dudzińska – Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego
5. Pani Magdalena Janik – Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej
6. Pani Monika Korczak – Ogólnopolska Federacja Organizacji Pozarządowych

7. Agnieszka Luck – Ogólnopolska Federacja Organizacji Pozarządowych
8. Pani Agata Michałowska – Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego
9. Pani Małgorzata Mądry – Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej
10. Pani Katarzyna Nodzak – Zastępca Dyrektora Departamentu Wdrażania EFS, Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego
11. Pani Anna Pogorzelska – Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego
12. Pani Katarzyna Szpakowska – Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego
13. Pan Piotr Wrona – Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej
14. Pan Grzegorz Żmuda – Zastępca Dyrektora Departamentu Koordynacji Wdrażania Funduszy Unii Europejskiej, Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej